

RUGĂCIUNEA – CUVÂNT ȘI GÂND

Pr. prof. univ. dr. Vasile VLAD
Facultatea de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea”,
Universitatea „Aurel Vlaicu”, Arad

Abstract

In the spiritual life, the problem of the thoughts emerged when one is praying, it constitutes a central theme. The possibility of the prayer, as not-scattered and clean prayer, it depends on the victory of the one who prays, obtained in his fight against thoughts. But what the thoughts are? Called in Greek language logismos (λογισμός), some thoughts belong to the thinking faculty of the man, and others are only manifested through this faculty, because they belong, actually, to somebody else than the man. The genesis of the thoughts, during the time of praying, it must be searched in the interference amongst the three will and liberties, respectively, amongst: the action and the freedom of the man who prays, the action and the freedom of God Who is called through prayer, and the action and the freedom of the devil that intervenes, subtly, or sometime, brutally, in the man's prayer.

Keywords: the prayer, the thoughts, the human nature, spiritual life, the Church, the Christian Orthodoxy, the Eastern Fathers, the Christian piety

Valențele „cuvântului”

Cuvântul este o taină cel puțin tot atât de adâncă precum omul. Din pricină că aparține persoanei umane în chipul cel mai firesc, că face cu putință și realizează relațiile dintre oameni, că rostirea cuvintelor nu încetează nici când vorbele tac și nici când trupul este îmbrățișat de somn, și pentru că doar cuvintele dau girul unei făpturi de a se numi om deplin, și pentru că trăim într-o lume care abundă în rațiuni care devin inteligibile doar când se cuprind în cuvinte, pentru toate acestea și mai ales pentru că sunt folosite până la uzură, ne insensibilizăm față de prezența și taina cuvintelor.

Cel dintâi chip al cuvântului este cel de *instrument al dialogului*. În dialog, cuvântul mijlocește *întâlnirea*. Oamenii se întâlnesc în/prin cuvinte. Fără acest *mijloc* între om și om, între om și lume, între om și Dumnezeu, ar rămâne o exterioritate de nedepășit. Fără *cuvinte*, întâlnirea dintre oameni, întâlnirea cu lumea și cu Dumnezeu ar fi cu